

fang. Loven tilsigter jo, kort udtrykt, Kamp fra Samfundets Side imod Tuberkuløsen af samfundsmæssige Hensyn. Jeg tror imidlertid ikke, at man helt og fuldt er naaet saa vidt i saa Henseende, som det kunde være ønskeligt, og jeg vil pege paa enkelte Forhold, som jeg mener, der kunde være Anledning til at tage op til nærmere Undersøgelse og Overvejelse. Det vil imidlertid være meget vanskeligt at gøre det uden samtidig at komme til at berøre en anden Lov, nemlig Loven om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling, som sikkert i lige saa høj Grad trænger til at revideres. Desværre findes der ikke i denne Lov som i den foreliggende nogen Revisionsbestemmelse, men det er jo muligt, at Behandlingen af dette Lovforslag kunde foranledige den højtærede Justitsminister til at overveje, om ikke ogsaa den anden Lov kunde trænge til at blive taget op til fornyet Undersøgelse.

Hvad der navnlig i Øjeblikket tiltrænges, er Plejehjem og Tuberkuløsehospitaler. Nationalforeningen til Tuberkuløsens Bekæmpelse har oprettet to Plejehjem, der begge kun optager Kvinder, et i Ry og et i Faaborg, der hvert afgiver Plads for 10 Patienter. Paa disse Plejehjem optages der Tuberkuløsepatienter, som har været paa Sanatorium uden at kunne helbredes, og hvis Tilstand er en saadan, at det vilde være yderst betænkeligt at lade dem vende tilbage til deres gamle Omgivelser, da det vilde medføre Smittefare for disse. Man søger, saa vidt muligt, at indrette disse Plejehjem som Hjem, hvor disse stakkels Mennesker kan befinde sig saa godt, som Forholdene i det hele taget muliggør, idet det jo er Patienter, om hvem man ved, at de om kortere eller længere Tid — det drejer sig i Regelen kun om faa Aar — vil bukke under for Sygdommen. Saadanne Hjem tiltrænges i allerhøjeste Grad. Jeg ved, at man indenfor Nationalforeningen meget gerne vil have oprettet flere af disse Hjem, men det er jo forbundet med Udgifter. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at han vil yde sin velvillige Medvirken til, at der kan komme Gang i Arbejdet for denne Sags Fremme, maaske ved Nationalforeningens Foranstaltning med Støtte fra Staten og med Hjælp fra Kommunerne. Disse Plejehjem har nemlig den allerstørste Betydning og vil hjælpe nogle af de ulykkeligst stillede Mennesker, samtidig med at de yder Samfundet den Beskyttelse, som det har ment at have Krav

paa, saaledes som det er udtrykt i Lovforslagets Bestemmelser.

Endvidere er der Mangel paa Tuberkuløsehospitaler. Disse skal jo nærmest afgive Plads for de allerdaarligste af de tuberkuløse, saadanne, som ikke kan finde Optagelse paa Sanatorier, fordi Sygdommen er saa langt fremskreden, at Sanatorierne nægter Optagelse, og de almindelige Sygehuse er jo ikke indrettede paa at optage saadanne Patienter. Derfor er der i Loven givet Anvisning paa, at der sammen med bestaaende Sygehuse kan oprettes saadanne særlige Tuberkuløsehospitaler, som dog skal være adskilte fra det øvrige Sygehus. Saa vidt jeg ved, er der i adskillige Amter ikke gjort Brug af denne Adgang til at oprette saadanne særlige Tuberkuløsehospitaler. Det er saaledes oplyst for mig, at i Frederiksborg, Sorø, Lolland-Falster og Viborg Amter findes der ikke saadanne Tuberkuløsehospitaler, hvilket er en meget følelig Mangel, ligesom der i øvrigt i andre Amter er for lidt Hospitalsplads til saadanne Patienter. Jeg vil meget henstille, at ogsaa dette Spørgsmaal kommer frem, og at man baade fra Udvalgets og den højtærede Ministers, i det hele fra Regeringens og Lovgivningsmagtens Side vil animere til, at der indrettes saadanne Hospitaler, hvad der er af største Betydning saavel for de paagældende syge som af Hensyn til de Beskyttelsesforanstaltninger, som Samfundet maatte kræve gennemført.

Jeg vil i denne Forbindelse lige omtale Lovforslagets § 13, som omhandler Taksterne. Ogsaa dette Spørgsmaal trænger sikkert til Overvejelse. I § 13 er Betalingen for Indlæggelser, som finder Sted efter § 5, normeret til 2 Kr. 50 Øre om Dagen, hvoraf Staten yder de $\frac{3}{4}$. Denne Takst er alt for ringe. Det er ikke muligt at komme igennem med og faa alle Udgifter afholdt af dette Beløb. Det vil derfor sikkert være ønskeligt, at disse Bestemmelser vedrørende Takstspørgsmaalet, som i øvrigt omhandles i den anden før omtalte Lov, bliver taget op til Revision. Jeg skal saaledes oplyse, at Nationalforeningens Udgift til Sanatorierne i 1916—17 var 3 Kr. 37 Øre pr. Sygedag, og efter hvad jeg har faaet oplyst, vil for indeværende Aar Udgiften stige med mindst 40 pCt. Man vil deraf se, at det er umuligt for Kommunerne for et Beløb af 2 Kr. 50 Øre om Dagen at afholde de med Sygebehandlingen forbundne Udgifter, og da dette Beløb jo er Grundlaget for Refusionen af Stats-